

מופץ
ב-16,000
עותקים

דרך הבעל שם טוב

גיליון לשבת קודש עפ"י דרכו של הרה"צ ר' אשר פריינד זיע"א

העלון מוקדש לרפואת:
נעמי בת פנינה
איילה חן בת אודליה
רוחמה חנה בת חיה שרה
בתושח"י

חברותא לדרך

פנינים על הפרשה

דבר טוב בא בקושי

ויקח ה' אלוקים את האדם ויניחיהו בגן עדן לעבדה ולשמרה (ב, טו)

אומר רש"י: "ויקח - לקחו בדברים נאים ופיתיהו ליכנס". וצריך ביאור מדוע היה צריך לפתות את האדם להיכנס לגן עדן, הרי זה מקום שכל אחד חולם להיות בו - "גן עדן"!

ונראה לבאר על פי דברי המדרש (פרקי דרבי אליעזר פ"ב) וזו לשונו: "ומה עבודה הייתה בגן, שאמר 'לעבדה ולשמרה', והלא כל האילנות נצמחות מאליהן? אלא נצטוונו לעסוק בדברי תורה ולשמור את דרך עץ החיים, ואין חיים אלא תורה, שנאמר (משלי ג, יח) 'עץ חיים היא למחזיקים בה'".

ומכיון שהעבודה בגן עדן הייתה לעסוק בדברי תורה, היה לאדם קושי להיכנס, כי לכל דבר טוב וקדוש יש מפריעים ומניעות. ורק אחרי שפיתיהו ה' להיכנס לגן עדן, הסכים.

הבל הקריב את לבו

והבל הביא גם הוא... וישע ה' אל הבל ואל מנחתו (ד, טז)

אומר המדרש רבה (ויקרא כז): "והאלוקים יבקש את נרדף" (קהלת ג) - רבי יהודה ב"ר סימון אמר בשם ר"י ב"ר נהוראי: לעולם הקב"ה תובע דמן של נרדפין מן הרודפין. תדע לך שכן הוא, שכן הבל נרדף מפני קין ובחר הקב"ה בהבל שנאמר "וישע ה' אל הבל ואל מנחתו".

מבואר כאן חידוש נפלא, שהסיבה שקרבנו של הבל התקבל וקרבנו של קין נדחה, היא משום שהבל היה 'נרדף' על ידי קין, והקב"ה בחר בנרדפים, משום שהנרדף ליבו נכנע ושביר וחשוף חוסר אונים למול רודפיו. נמצא אם כן, שהנרדף נותן לה' את הקרבן הכי גדול וחשוב - את תחושת הגאווה והגדלות שלו, כמו שכתוב בפסוק (תהלים נא) "זבחי אלוקים - רוח נשברה", הזבח הרצוי ביותר לפני ה' הוא רוחו השבורה של האדם, ומשום כן "לב נשבר ונדכה - אלוקים לא תבזה".

וכן מדוקדק מלשון הכתוב, שלא נאמר "וישע ה' אל מנחת הבל", אלא "וישע ה' אל הבל ואל מנחתו", שהקב"ה פנה וקיבל את "הבל" שהקריב את עצמו ואת לבו, ובנוסף לכך גם את מנחתו.

יצר הרע דומה לזכוב

לפתח חטאת רובץ (ד, ז)

אומרת הגמרא בברכות (סא) "אמר רב: יצר הרע דומה לזכוב, ויושב בין שני מפתחי [חדרי] הלב". צריך להבין מדוע דימוי חז"ל את היצר הרע לזכוב, וגם מה רמזו לנו בגילוי מקום מושבו 'בין שני מפתחי הלב'?

נראה לומר, שחז"ל לימדו אותנו במאמרם כאן, ששיטתו של היצר הרע היא לשהות 'בין שני מפתחי הלב', כלומר, לשאוף ל"בינוניות". היצר הרע משכנע את האדם להיות כל הזמן 'באמצע' של כל דבר: בין הטוב לרע, בין רשעות לצדקות, ואומר לאדם 'מזה ומזה אל תנח ידי'. אל תהיה קיצוני... תינהנה מהחיים.. תעשה מצוות, וגם עבירות. תהיה באמצע.

בכיוון חשיבה זה דומה היצר הרע לזכוב, שלפעמים נמצא בפחי האשפה, ובפעמים אחרות רואים אותו נוכח על שולחנות מלכים.

אדם ששואף ל"בינוניות" ומחפש להיות "בין שני עולמות", נמצא בעמדה מסוכנת מאד, משום שאדם שנמצא באמצע, ולא מגדיר לעצמו לאיזה צד הוא שייך, למחנה היראים או למחנה הנגדי חלילה, הרי הוא כערער בערבה ונמצא ברשותו של היצר שהיום אומר לו עשה כך ומחר יאמר לו עשה כך עד שיאמר לו לעבוד עבודה זרה חלילה. רק אדם ש"תופס צד" ושואף לשלימות בעבודת ה', יכול להינצל מפיתויי היצר, משום שאין לו התלבטות בכל יום באיזה צד לבחור, שהרי כבר קיבל עליו עול מלכות שמיים, ומבטל רצונותיו לרצון הבורא יתברך.

שבת שלום

צמיחה מתוך רקבון

"וַיִּתְּקֶנָּה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיַּדְּעוּ כִּי עֵרְמָם הֵם וַיִּתְּפְרוּ עֲלֶיהָ תְּאֵנָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגֹלֶת." (ג' פסוק ז')

אומר רש"י הקדוש: "עלה תאנה - הוא העץ שאכלו ממנו, בדבר שנתקלקלו בו נתקנו".

וזאת נקודה נפלאה שצריך להבין מדוע הדבר שבו אדם הראשון וחווה קלקלו הוא התיקון להם?

וזהו מסר לכל אדם, הצמיחה והאור נמצאים ומתחילים דווקא מתוך הנפילה והכישלון כמשל הגרעין הנשתל באדמה שלפני שצומח ויוצא עץ יפה הנושא פירות קודם כל הגרעין נרקב ורק לאחר מכן מתחילה הצמיחה ומטרת העניין בזה שלפני כל הצלחה שמזמן השם יתברך לאדם עלול האדם להתגאות ולהגיע לריחוק מהשם יתברך ולכן לפני כל הצלחה מקדים השם יתברך את הריקבון ורק אז מביא את ההצלחה כדי שהאדם לא ישכח את מציאותו ויפול לגדלות ויחשוב שהצלחה שלו.

ואז כאשר אדם נפל בכעס, לדוגמא, יעבוד עם עצמו להפנים שזאת מציאות האדם ולא ינסה להילחם במידה ולגרשה אלא יעשה מזה לבוש לגופו ("עלה תאנה") שמסמל שהנפילה היא רק לבוש ובתוכה יש אור גדול - בכעס, שמחה והתלהבות בעבודת השם.

בתאוות, אהבת השם וכו' זה התיקון למידה בבחינת "חטאתי נגדי תמיד" כאשר זוכר אדם את מציאותו זה מהווה לו שמירה והגנה לא ליפול שוב ומתגלה לו האור שנמצא עמוק בתוך לבוש זה ובכך מתקן גם את מה שקלקל והופך את הזדון לזכות שבשעה שמכיר האדם שהוא מציאות נפילה יוצא שהוא מבין שבלי השם הוא לא יכול אז ע"כ יתקרב יותר אל השם יתברך ובכך יוצא שהזדון עצמו קירב אותו יותר להשם ונתן לו להבין כמה הוא חייב אותו ולכן נהפך הוא לזכות.

שבת שלום
ר' נאור בצלאל

מדור זה נכתב ע"י אברכי כולל 'דרך הבעל שם טוב', כי תורה אמיתית לא נשארת רק בבית המדרש - היא הולכת איתך לכל מקום.

לע"נ: הודיה בת עידית | נועם בן ארז וענבה | יוחאי ח'י בן מרים הי"ד | שלמה בן ברכה ברשה | יונה נגמה בת שמעה | שרה בת מרים | דרור בן שרה | אשר בן אילנה | ולאמנש בת דינה | ולמנוס בן פמג ז"ל

זמני השבת		
חגיגה	ניסח	ציאה
ח"פ	17:37	18:42
תל אביב	17:45	18:44
ירושלים	17:29	18:42
באר שבע	17:39	18:44

בידיים שלך לשנות חיים!
הצטרף גם אתה
להפצת העלונים של דרך הבעל שם טוב
טלפקס: 052-2258276 | אברהם: 052-7163882 | עומרי: 052-2258276

אם אתה עושה מעשים טובים אתה צריך להרים אותם אל ה' ולהכיר שהם לא שלך: "אבא, תזכה אותי ללמוד שזה אתה ולא אני".
ואם לא תיקח את הטוב שבך ותעלה אותו - אתה תמצא את עצמך בנפילות הקשות ביותר, כי אתה מציאות של נפילה, אתה מציאות של כישלון.
(מתוך השיחה)

בראשית

בפרשתנו יש סיפור על שני האחים הראשונים שהיו בעולם - קין והבל. לכל אחד יש את ההשקפה שלו בעבודת ה'. של מי מהם ההשקפה הנכונה והאם לנו יש את אותה ההשקפה? לפניכם פרשנות יפהפיה ומתוקה מדבש על פי "דרך הבעש"ט" במיוחד לאנני הטעם מביניכם.

"ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי איש את ה'" - על קין התורה מסבירה שקין זה לשון קנין. רש"י מסביר "עם ה'" הרי שלושה שותפים יש לאדם: האבא והאמא שהם הגוף וה' מביא את הנשמה וכך נהיה ילד. יש את הבכור קין ששמו מלשון קנין ואנחנו בעזרת ה' נסביר מה פירוש "קניתי איש את ה'" על פי "דרך הבעש"ט".

"ותוסף ללדת את אחיו את הבל" לא כתוב למה קראו לו הבל אלא רק אצל קין כתוב את הביאור לשם ואצל הבל כתוב רק את השם.

"ויהי הבל רועה צאן וקין היה עובד אדמה" התורה כאן מספרת לנו מה היה המקצוע של כל אחד מהאחים, הבל רועה צאן וקין היה עובד אדמה. מעניין שכאן התורה מקדימה את הבל לקין הרי קין הוא הבכור אז היה צריך לספר קודם כל מה המקצוע של הבן הבכור ואחר כך את מקצועו של הצעיר יותר, אבל התורה מספרת קודם על הבל ואחר כך על קין.

"ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה לה'" - קין הבן הבכור מתעורר לתחיה ומגלה את הסוד שנקרא קורבן, הוא זכה לתפוס את העניין להביא

מנחה לה'. קין מביא קורבן מפרי האדמה, רש"י מסביר "מן הגרוע" הביא איזו עגבניה מעוכה. והבל הביא גם הוא מבכורות צאנו ומחלביהם" - הבל רואה את אחיו הגדול מקריב קורבן ואומר לעצמו "זה דבר ענק להקריב קורבן לה' אבל אם אתה כבר מקריב תביא משהו רציני" אנחנו ננסה להסביר למה קין קורבנו מפרי האדמה ולמה הבל מקריב קורבן מבכורות צאנו ומחלביהם.

"ויחר לקין מאד ויפלו פניו" - "ויחר" זה כעס. התגובה הראשונית של קין על כך שלא מקבלים את הקורבן שלו היא כעס על ה'. "ויפלו פניו" - הוא נהיה עצוב ואנחנו לא מבינים לשם מה התורה מספרת את ההרגשות שעוברות על קין. הרגש הראשוני הוא כעס ואחרי הכעס - עצבות. "ויאמר ה' אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך?" ה' שואל את קין שתי שאלות: למה חרה לך ולמה נפלו פניך...

"הלוא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ" רש"י במקום אומר "הלוא אם תיטיב שאת" ימחלו לך על העוון שלך ואם לא תיטיב את מעשיך העוון יחכה לך ליום הדין.

מבט על החיים

התורה מספרת "והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי איש את ה'" - יש כאן שני אחים שלכל אחד יש הסתכלות שונה על החיים. קין טוען "קניתי איש" - קין טוען שהוא אישיות, איש לשון חשיבות. קין אומר הטוב שיש בי ושעבדתי עליו זה קניין שלי, קניתי את זה, אף אחד לא יכול לקחת לי את זה. אם, למשל, עבדת על מידת הזריזות, אומר קין: קניתי את זה, אני עכשיו בעל הבית של הזריזות.

"את ה'" - קין מודה שה' נטע בו את הגרעין, ה' נתן לי גרעין חיובי של מידת הזריזות אבל אני פיתחתי את זה, שכללתי את הזריזות, בניתי מזה משהו ענק. יש כאלו ילדים שנולדים עם מידה חיובית של חסד, מגיל קטן הוא אוהב לעזור לאמא אבל הבן אדם גדל, פתח עמותה של חסד, בנה אולמות, בתי תמחוי והיום הוא אימפריה, אז אומר לך קין "אתה רואה את ארגוני החסד? זה קניין שלי". השורש היה מה' ובלעדיו לא היינו יכולים כלום, אבל אני לקחתי את הגרעין שה' שתל בי ופיתחתי את זה, זה שכלול אישי שלי. כיום אי אפשר לקחת את זה ממני.

מי נוסע ברכב?

באה התורה ומספרת לך מה היה המקצוע של כל אחד מהם, כל אחד מתחבר למקצוע ששייך לשורש נשמתו. "ויהי הבל רועה צאן וקין היה עובד אדמה". הבל היה רועה צאן, כבשים חייבים את הרועה צמוד עשרים וארבע שעות ביממה בשונה מעבודת האדמה שהחקלאי צריך לשתול את הגרעין, מכסה את האדמה לישון ומחכה לגשמים. מפה והלאה האדמה מפתחת את הגרעין, החקלאי לא עושה כלום חוץ מלשתול את הגרעין. אומר קין אני בדיקו כמו האדמה, ה' שם בי את הגרעין של הכשרונות ואני מפתח אותם כמו האדמה. הבל לעומת זאת בוחר להיות רועה צאן כי הבל אוהז שחייבים את הרועה כל רגע ורגע, אם הרועה לא ישמור על הצאן שלו עשרים וארבע שעות תבוא חיה טורפת כמו שדוד המלך אמר "תעיתי כשה אובד" בשניה אחת אתה הולך לאיבוד.

יש כאן, אם כן, ויכוח איך ההסתכלות שלך על החיים צריכה להיות. יש כאלו הורים שנותנים מתנה לחתונת הבן דירה. אבל יש הורים יותר משוכללים שנותנים לזוג גם דירה וגם רכב חדש. כשאתה תשאל את הבן "מי נוסע ברכב?" הוא יענה "אני". תשאל "של מי הרכב?" הוא יענה "שלי". "ממי קיבלת אותו?" והוא ישיב "מאבא" קיבלתי מאבא אבל מעכשיו והלאה אני נוהג, אני מחליט לאן לנסוע, אני בעל הבית שלו. ויש כאלו שיגידו "ברור, ה' נתן לי שכל, ה' נטע בי חסד אבל

כל מה שחשוב לכם בדרך הבעל שם טוב

ייעוץ אישי עם הרב: 050-3739010 שלומי

קו השיעורים העולמי של דרך הבעל שם טוב: 03-30-90900

להקדשת עלון ולתרומות: 052-225-8276

מענה אנושי

א'-ה' בין השעות 9:00-15:00
בטלפון: 055-9814913

קבלת עלון וחיזוקים ישירות למייל: derech.alon@gmail.com

קו סיפורי הילדים: 08-919-0090

בחסות: הדרך לבית משלך
053-3150162 ישראל משכנותאבות

רוצים להזמין את הרב לשיעור ולהביא את האור לאזורים?

בואו להיות שותפים ולהאיר את הדרך בכל הארץ!

חייגו עכשיו לשלומי כהן: 050-3739010

וקבעו תאריך לשיעור הקרוב!

מטפלת רגשית

052-5732470

שאל את הרב

לשאלות לרב ניתן לפנות גם במייל:

ask@bshemtov.co.il

משם והלאה אני מחליט מה לעשות עם החדש, אני משתמש עם השכל, אני מפתח שיטות וגישות וכו' - זה קין וחבריו.

לעומת זאת, הבל אומר לך "אני הבל, אין לי כלום, כל שניה אני צריך רחמים של ה', אני בדיוק כמו הצאן שלי שלא יכול להסתדר שניה בלעדי ה', כך אני בלי בורא עולם". ולכן קין מביא קורבן לה' מפרי האדמה: ה' הביא לך אדמה, הביא לך גרעינים, ועכשיו הוא רוצה לראות אותך משפר את המצב. כלומר ה' הביא לך טבעים בוא נראה איך אתה משפר אותם. אז אם נכנסת לעולם עם אפס ידע של תורה ואחרי חמש עשרה שנה אתה יודע חצי ש"ס זה מדהים. "ויביא קין מפרי האדמה מנחה לה' - ה' תראה את הפירות שלי שאני גידלתי ופיתחתי.

אני נבש

"ויביא הבל מבכורות צאנו ומחלביהם" אומר הבל "ריבוננו של עולם, הצאן הזה הוא לא שלי, התוצרת הזאת היא לא שלי, אני יודע שאתה רוצה שאני אביא לך את ההודאה שאני והכבש שווים". לפי קין, אתה צריך לפתח את האישיות שלך, להיות יותר בעל חסד, יותר חכם, יותר שמח ואם אתה יותר ממה שהיית לפני שבוע מחיאות כפיים סוערות כי אין עליך. לפי שיטת הבל זו לא עבודת ה' להתקע שם ולהיות יותר טוב ממה שהיית, אלא להבין שכל הטוב שלי הוא מאת ה'.

"וישע ה' אל הבל ואל מנחתו" - ה' מקבל את הקורבן של הבל לא רק את הקורבן אלא את הבל בעצמו "הבל בדיוק לזה התכוונתי". ואל קין ואל מנחתו לא שעה. ה' לא קיבל לא את ההסתכלות של קין על החיים ולא את הקורבנות שלו כי ההסתכלות של קין היא עקומה כי קין חושב "אני המפתח, אני המשכיל, הכל מה' זה ברור אבל אני השליח" אתה לא שליח אלא ה' עושה הכל דרךך. ה' לא שלח אותך להיות שליח ציבור אלא ה' מתפלל דרךך, ה' מזיז את הידיים דרךך, ה' עושה את הכל, אבל לי יש בחירה להודות שאני לא פועל בכוחות עצמי וה' פועל דרכי או לחשוב שאני פועל בכוחות עצמי רק קיבלתי את הכוחות מה' ואני רק שליח.

הדבר הראשון במחשבה שקופץ לנו בכל פעולה שאנחנו עושים זה קין הבכור. הבכור קופץ לנו בראש בכל פעולה שאנחנו עושים. אתה שוטף את הבית לכבוד שבת, עושה כלים, תולה כביסה ורוחץ את הילדים ומה עובר לך בראש? מי הבן הבכור הראשון שמשחק את התפקיד? "קניתי איש" תראה איזו אישיות אני, כמובן שזה ה' אבל אני לקחתי את כל הסמרטוטים והמגב ואני שטפתי וזו עבודה אישית שלי. הבן השני אחרי קין

זה הבל, זה שלב ב'.

תודה שאתה קין

למה התורה סיפרה לך שהיה אחד שקראו לו קין והוא היה הבכור? קין זה אנחנו. כולנו נגועים בקין כי הוא הדבר הראשון שקופץ לנו בראש ואל תמכור לי "הכל מה", הכל זה הוא, אנחנו כלום... זה לא נכון, אל תדלג על קין ותראה כמה בורא עולם מתעסק עם קין. על כל פנים, קין טוען "קניתי איש" אי אפשר לקחת לי את המידות הטובות שלי.

כשהקב"ה מקבל את מנחתו של הבל ולא של קין אומרת התורה "ויחר לקין מאד ויפלו פניו" - כשאדם כועס הכל נשכח ממנו, הוא נהיה בן אדם לא נורמלי, לא מדבר בהיגיון, לא פועל בהיגיון וכל המידות הטובות שהיו לקין נפלו. "ויפלו פניו" כל הפנימיות כל המידות הטובות שהוא חשב שהוא קנה אותן והפך להיות קנין שלו - הכל נפל

אתה מציאות נפילה

"ויאמר ה' לקין..." קין אמרת שקניתי את המידות הטובות אי אפשר לקחת לך אותן אז אולי תסביר לי אם ככה למה חרה לך? איך נפלת בכעס? מכרת לכולם שאתה טיפוס רגוע, שאתה טיפוס מיושב... אם אתה מיושב ורגוע למה אתה כועס ולמה נפלו פניך?

ה' אומר לקין בוא תקלוט שאתה לא צודק, המידות שלך עכשיו מלמדות אותך שטעית בהשקפה שלך, כל נפילה שיש לאדם במידות באה ללמדו שאין לו כלום - אין לך יציבות במידות, אין לך שום קניין ואתה תלוי ברחמים של ה'.

"הלא אם תיטיב שאת" - אם אתה עושה מעשים טובים תרים אותם אל ה' ותכיר שהם לא שלך, שאת - תשא אותם אל ה'. כשאתה עושה פעולות טובות אתה צריך מיד להרים "אבא, זה אתה זה לא אני". ואם לא תיקח את הטוב שבך ותעלה אותו - "לפתח חטאת רובץ" אתה תמצא את עצמך בנפילות הקשות ביותר, כי אתה מציאות של נפילה, אתה מציאות של כישלון.

כשאדם בנפילה שלו הוא לא רוצה לשמוע אף אחד כי פתאום הוא מגלה איזה פרצוף מפחיד יש לו וזו האמת שלו. אומר הקב"ה לקין "תזהר, אם לא תעלה את הטוב שלך אל ה' אתה תמצא את עצמך במצבים הכי קשים". קין לא נכנע כי עוד אין לו כאבים, עוד הכל טוב לו בחיים וכשטוב לך בחיים אתה יכול לשמוע הרבה דברים כולל דרך הבעש"ט אבל שום דבר לא יעניין אותך. "קניתי איש" זה קניין אישי שלי אף אחד לא יכול לקחת לי את זה."

ויקום

קין אל הבל אחיו ויהרגהו" התורה מתארת שלושה שלבים: שלב ראשון -האסכולה אני חיובי, החיובי שבי זה קניינים שאי אפשר לקחת אותם ממני. שלב שני - נפילה במידת הכעס וכל המידות הטובות הסתלקו ממנו. קין לא מתעורר בשלב הזה ואז הוא מגיע לשלב השלישי שהוא המעשה הכי גרוע: רצח.

מה אנו ומה חיינו

"ויאמר ה' אל קין איה הבל אחיך?" אומר קין "השומר אחי אנכי?" ואז ה' אומר לו "מה עשית קול דמי אחיך צועקים אליי מהאדמה". לפי דרך הבעש"ט ה' אומר לו מה עשית? עבדת על ה"מה אנו ומה חיינו?" את זה עשית? הרי עשית הכל, בנית את עצמך, שכללת את עצמך אבל לא קלטת מי אתה ומה חייך. "ואתה ארור עתה מן האדמה אשר פצתה את פיה כי תעבוד את האדמה לא תוסף את כוחה לך נע ונד תהיה בארץ" - אומר לו הקב"ה "ללא כאבים אתה לא תקלוט מי אתה באמת, אתה צריך להיות נע ונד ולעבוד כאבים וטלטולים כדי להבין את מציאותך". בלי כאבים הבן אדם לא קולט.

קין אומר אל ה' "גדול עוונתי מנשוא" איזה עוון גדול עשיתי, פה קין מתעורר כי שמע את הגזירה שיהיה נע ונד בארץ רק אז הוא מתחיל להיכנע. כי את יאהב ה' - יוכיח. כך גם אנחנו עד שאנחנו לא עוברים כאבים אנחנו לא מתעוררים.

הבן אדם עובר כל פעם מעברים בחיים: בעבודה, בבית, השכן, הילדים. אבל אם אתה חי את ההבל: אני כלום, אני חסר אונים אז יותר קל לך. אתה אומר לילד שלך לעלות לישון וכל ילד נורמלי יגיד "לא בא ליי" מה מציל אותך שלא תיפול למקומות המסוכנים הללו? שאתה מבין שה' מראה לך מי אתה, אתה כלום, אתה לא מבין בחינוך בכלל, אתה לא יודע לחנך ואתה צריך רק את הרחמים של ה'. ואז אתה פונה לילד: בבקשה, נו, תעלה לישון מתוקי, בבקשה ממך" ומרוב הרכות הזאת זה שובר אותם "לשון רכה תשבר גרם".

כשאתה מדבר ברכות זה נותן לך שמחה ורגיעות, הבית שלך יותר רגוע, האווירה יותר רגועה. כשאתה חי נמוך החיים שלך יותר יפים, יותר פשוטים.

יהי רצון שנזכה ללכת בדרך האמת, אמן כן יהי רצון.

שבת שלום

הנציח יקיריכם באור התורה
הזמנות מיוחדות להקדיש את לימוד התורה
לעילוי נשמת יקיריכם או לרפואה והצלחה.

בסוף כל יום:

מי שברך לתורתם
ואזכרת נשמות לנפטרם

גלי את טעמה המתוק של התורה
בואו להצטרף אלינו ללימוד חוויתי
בכולל הערב החדש של 'דרך הבעל שם טוב'!

בית המדרש 'פני אהרן', רחוב האדמור מקוצק 20, בני ברק

ר' אברהם: 052-225-8276 כל ערב * 21:00-22:30 ר' נאור: 055-669-6727

יֵלֵד הַפֶּלֶא וְהַקְנָאִים פֶּרֶק ב'

יוֹגֵב הוּא יֵלֵד מְדָהִים, בַּעַל מְדוֹת טוֹבוֹת, מְתַמֵּיד עֲצוּם וְאֶהוֹב מְאֹד בַּחֲבֵרָה. כָּלֵם רוֹצִים לְלַמֵּד אֹתוֹ, אֲךָ יֵשׁ כִּמְהָ תַלְמִידִים שֶׁמְקַנָּאִים בוֹ, וּמִתְחִילִים לְהִצִּיק לוֹ.

כַּעֲבָר שְׁבוּעָה, מִצָּא יוֹגֵב אֶת מַחְבֶּרֶת הַסְּכּוּמִים שֶׁלוֹ מְכַסֶּה בַּמַּדְבָּקוֹת. הוּא לֹטֵף בַּמַּבֵּט עֲצוּב אֶת הַדְּפִים שֶׁהִשְׁקִיעַ בָּהֶם מֵאֲמֵץ גָּדוֹל כָּל כֹּה, אֲבָל לֹא אִמָּר דְּבַר. כְּשֶׁהַחֲבֵרוֹתָא שֶׁל יוֹגֵב רָאָה אֶת הַמַּדְבָּקוֹת שֶׁכִּסּוּ אֶת הַדְּפִים, הוּא כִמְעַט הִתְפּוֹצֵץ מִכַּעַס.

"תִּלְמַד אֹתָם לֵקַח! הֵם הַגִּימוּ!" אִמָּר בְּזַעֲזוּעַ, אֲבָל יוֹגֵב חִיָּה: "זֶה לֹא הֵם, הֵם רַק הַשְּׁלִיחִים. יֵשׁ לִי עֵסֶק עִם ה', לֹא אֶתָּם."

שְׁבוּעָה נוסֶף חֲלוֹף בְּשִׁקֵט, וְיוֹגֵב חָשַׁב בַּהֲקֵלָה שֶׁהַצָּקוֹת פִּסְקוּ.

אֲבָל לְמַחֲרָת, כְּשֶׁהִתְעִשֵּׁב עַל כִּסְאוֹ בַּכִּתֵּה, חֵשׁ דְּקִירָה עָזָה. הַיִּלְדִּים שֶׁקָּנְאוּ בוֹ, תָּקְעוּ לוֹ מִסְמָר חֵד בַּכִּסֵּא. יוֹגֵב פִּלַּט זָעָקָה וְקָם. הוּא גָּלָה שֶׁנִּקְרָעוּ לוֹ הַמְכַנְסִים, הַמִּסְמָר חָדָר לְרַגְלוֹ, וְהוּא הִתְמַלֵּא דָם. יוֹגֵב חָזַר הַבֵּיתָה בְּאֲמִצֵּעַ יוֹם הַלְמוּדִים בְּבוּשָׁה גָּדוֹלָה.

אֲבָא שֶׁל יוֹגֵב לָקַח אוֹתוֹ לְרוֹפֵא. יוֹגֵב קִבֵּל זְרִיקַת טַטְנוּס, כִּי בְּרָזַל חִלּוּד חָדָר לְגוֹפוֹ, וְהֵם חָזְרוּ הַבֵּיתָה.

לְמַחֲרָת, לֹא הִגִּיעַ יוֹגֵב לְתַלְמוּד הַתּוֹרָה. הַמַּחֲנֵךְ הִרְגִישׁ מִיד בַּחֲסָרוֹנוֹ, וְגַם הַתַּלְמִידִים. יוֹגֵב הָיָה הַמְשִׁתָּתֵף הַבּוֹלֵט בַּשְּׁעוּרִים, וְכָלֵם הִרְגִישׁוּ שֶׁהוּא חָסֵר. הַלְמוּד הָיָה שׁוֹנֶה.

הַמַּחֲנֵךְ הִתְעַנֵּן בְּשִׁלּוּמוֹ שֶׁל יוֹגֵב וְשָׁאֵל הָאֵם מִיִּשְׁהוּ יוֹדֵעַ לָמָּה הוּא לֹא הִגִּיעַ לַכִּתֵּה, וְלָמָּה חָזַר אֶתְמוֹל הַבֵּיתָה בְּאֲמִצֵּעַ הַיּוֹם. הַתַּלְמִידִים שִׁתְּקוּ. הֵם יָדְעוּ מָה קָרָה וְהִתְבָּיִשׁוּ לַעֲנוֹת. הַמַּחֲנֵךְ הִבְחִין שֶׁהֵם מַחְלִיפִים בִּיְנֵיהֶם מַבְטִים נְבוֹכִים, וְהִבִּין שֶׁמִּשְׁהוּ הִתְרַחַשׁ.

בַּהֲפַסְקָה, הוּא קָרָא לְחֵבֶר קְרוֹב שֶׁל יוֹגֵב, וְתַחֲקֹר אוֹתוֹ, בְּלִי שֶׁאֵף אֶחָד יִרְאֶה, מָה קָרָה לְיוֹגֵב.

הַחֵבֶר סָפַר לְמַחֲנֵךְ עַל הַצָּקוֹת שֶׁהִצִּיקוּ לְיוֹגֵב בְּשְׁבוּעוֹת הָאֲחֵרוֹנִים, עַל הַהֲשָׁפְלוֹת וְעַל הַדְּבָרוֹרִים הָרַעִים.

הַמַּחֲנֵךְ הָיָה הַמוּם וּמִזְעָזֵעַ. בְּמִשְׁךְ תִּקְפוּפָה אֶרְכָּה גִּרְמוֹ סָבַל לְתַלְמִיד הַטּוֹב בְּיוֹתֵר שֶׁלוֹ, וְהוּא לֹא יָדַע כָּלוּם!

בְּאוֹתוֹ יוֹם, הִתְקַשֵּׁר הַמַּחֲנֵךְ לְאֲבִיו שֶׁל יוֹגֵב. הוּא הִבִּיעַ אֶת צַעְרוֹ עַל מָה שֶׁקָּרָה, וְהִבְטִיחַ שֶׁהַיִּלְדִּים הָאֲשֻׁמִּים יַעֲנִשׁוּ בַּחֲמָרָה.

אֲבִיו שֶׁל יוֹגֵב הוֹדָה לוֹ, אֲבָל אִמָּר שֶׁהוּא וְיוֹגֵב מַעֲדִיפִים שֶׁלֹּא יַעֲנִישׁוּ אֶת הַיִּלְדִּים לִפְנֵי שִׁיעֲדֻכְנוֹ אוֹתָם.

הַמַּחֲנֵךְ הִסְכִּים וּפְתַח בַּחֲקִירָה. הוּא גָּלָה מִיָּהֶם שְׁנֵי הַקְנָאִים שֶׁהִתְחִילוּ הַכֵּל, וְהִבִּין שֶׁהוּא עוֹד שְׁלוּשָׁה עֶשְׂרֵי שָׁנִים. בְּסֵךְ הַכֵּל, חִמְשָׁה עֶשְׂרֵי תַלְמִידִים הִשְׁתַּתְּפוּ בַּהֲצָקוֹת נֶגֶד יוֹגֵב.

הַמְּנַהֵל שָׁמַע מִהַמַּחֲנֵךְ מָה עוֹלְלוּ הַתַּלְמִידִים לְיוֹגֵב, וְהִזְדַּעֲזַע גַּם הוּא.

"נַעֲנִישׁ אוֹתָם בַּחֲמָרָה! נִשְׁעָה אוֹתָם, לֹא נִתֵּן לָהֶם לְהִשְׁתַּתֵּף בְּמִסְבּוֹת וּבִטְיִיל, שִׁיבִינוּ אֶת חֲמַרְת מַעֲשִׂיהֶם!"

לְמַחֲרָת, חָזַר יוֹגֵב לְתַלְמוּד הַתּוֹרָה. רַגְלוֹ, שֶׁהִיָּתָה חְבוּשָׁה מִתַּחַת הַמְכַנְסִים הַחֲדָשִׁים, כָּאֲבָה מַעֵט, אֲבָל הוּא לֹא עָשָׂה מִכָּר עֵסֶק וְחָזַר לְלַמֵּד בַּהֲתַמְדָּה וּלְחִיָּה לְכָלֵם.

בַּהֲפַסְקָה, קָרָא הַמַּחֲנֵךְ לְיוֹגֵב וְסָפַר לוֹ שֶׁהוּא עָרָךְ חֲקִירָה, יֵשׁ לוֹ רְשִׁימָה שֶׁל כָּל הַתַּלְמִידִים שֶׁהִשְׁתַּתְּפוּ בַּהֲצָקוֹת, וְהוּא עוֹמֵד לְהַעֲנִישׁ אוֹתָם בַּחֲמָרָה.

יוֹגֵב הוֹדָה לְמַחֲנֵךְ עַל הָאֲכַפְתִּיּוּת, אֲבָל בִּקְשׁ, "כִּבּוּד הָרַב, הָאֵם אֲנִי יוֹכֵל לִטְפֹּל בַּעֲנֵן בַּעֲצָמִי?"

הַמַּחֲנֵךְ הִשְׁתַּוּסָם: "אֵתָּה? מוֹל חֲמִשָּׁה עֶשְׂרֵי יִלְדִּים? אֵתָּה חוֹשֵׁב שֶׁתּוֹכֵל לְהַעֲנִישׁ אוֹתָם יוֹתֵר טוֹב מִמֶּנִּי?"

יוֹגֵב חִיָּה, "כֵּן, אֲנִי חוֹשֵׁב שְׂאֲצִלִּיחַ בְּעֶזְרַת ה' לְגִרָם לָהֶם לְהִשְׁתַּנּוֹת, אֲבָל בְּדֶרֶךְ אַחֲרָת". הַמַּחֲנֵךְ הִבִּיט בְּיוֹגֵב בְּפִקְפּוּק, אֲבָל יוֹגֵב הִתְעַקֵּשׁ, וְלִבְסוֹף הוּא נִתֵּן אֶת הַסְּכּוּמִים.

לְמַחֲרָת, הִגִּיעַ יוֹגֵב לְתַלְמוּד הַתּוֹרָה כְּשֶׁבִּידוֹ שָׁקִית וְכֶה חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵי חֲבִילוֹת שׁוֹקוֹלֵד. לְכָל אַחַת הָיָה מִצְמָד מְכַתֵּב:

"לְחֵבֶר הַיָּקָר, רְצִיתִי לְשַׁלֵּחַ לָךְ שׁוֹקוֹלֵד, לְאוֹת הָעֶרְכָּה. לְמִרּוֹת מָה שֶׁקָּרָה, אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁבְּתוֹךְ תּוֹכֵךְ אֵתָּה חֵבֶר שְׁלִי, וְאֵתָּה מִתּוֹךְ כִּמוֹ שׁוֹקוֹלֵד. בְּאֶהְבָּה, יוֹגֵב."

כְּשֶׁהַתַּלְמִידִים רָאוּ אֶת הַשׁוֹקוֹלֵד מִנֵּחַ עַל הַשֻּׁלְחָן, הִתְבָּיִשׁוּ עַד עֵמְקֵי נִשְׁמָתָם. "אֵיךְ עָשִׂינוּ לוֹ דְּבָרִים נוֹרָאִים כָּאֵלֶּה? וְהוּא עוֹד שׁוֹלֵחַ לָנוּ שׁוֹקוֹלֵד! הוּא צָדִיק אֲמִתִּי!"

מֵאוֹתוֹ יוֹם, נִגְמְרוּ הַהֲצָקוֹת. כָּלֵם הִפְכוּ לְחֵבֶרִים שֶׁל יוֹגֵב וְהִעֲרִיכוּ אוֹתוֹ עוֹד יוֹתֵר מִמָּה שֶׁהִעֲרִיכוּ קִדָּם.

הַמַּחֲנֵךְ הִבְחִין בְּשִׁנּוֹ שֶׁחָל בַּתַּלְמִידִים, וְלֹא הָאֲמִין לְמַרְאֵה עֵינָיו. הוּא שָׁאֵל אֶת יוֹגֵב אִיזָה קֶסֶם הוּא הִפְעִיל, וְיוֹגֵב חִיָּה בְּצִנְעוֹת. "אֲבָא שְׁלִי לִמַּד אוֹתִי לַעֲבֹד עַל הַמְּדוֹת וְלֶאֱהָב כָּל יְהוּדִי. שְׁנִיתִי אוֹתָם בְּדַרְכֵי נַעַם, לֹא הָיָה צָרָה בְּעֵנָשִׁים..."

הַמַּחֲנֵךְ סָפַר לְמְנַהֵל מָה קָרָה, וְהַמְּנַהֵל הִחְלִיט לְהַעֲנִיק לְיוֹגֵב פֶּרֶס מִיָּחָד: טִיִּיל יָחֵד עִם כִּמְהָ חֲבֵרִים טוֹבִים. יוֹגֵב הוֹדָה בַּהֲתַרְנָשׁוֹת לְמַחֲנֵךְ, אֲבָל הוֹדִיעַ שֶׁהוּא מַעֲדִיף לֹא לְצִאֵת לְטִיִּיל, כְּדִי לֹא לַעֲוֹרֵר קִנְאָה בְּקִרְבֵּי כָּל הַתַּלְמִידִים. הַמְּנַהֵל נֶאֱנַח בְּחִיָּה, וְהִחְלִיט לְהוֹצִיא אֶת כָּל תַּלְמִידִי כְּתוֹת ז' לְטִיִּיל.

הַתַּלְמִידִים הִקִּיפוּ אֶת יוֹגֵב וְהוֹדוּ לוֹ בַּהֲתַרְנָשׁוֹת.

יוֹגֵב חִיָּה. הוּא הִבִּין שֶׁמִּי שֶׁעוֹבֵד עַל מְדוֹתָיו – תַּמִּיד מְרוֹיָח, וּמִשְׁפִּיעַ עַל הַסְּבִיבָה רַק טוֹב!

לְהַאֲזִינָה לְסִפּוֹר בְּקוֹ "יִלְדִּים בְּדֶרֶךְ": חִיגוֹ 08-9190090 וּבְחֵרָו אֶת מַסְפַּר הַסְּפּוֹר הַמוֹפִיעַ בַּעֲנֵן שֶׁמַּעַל הַכּוֹתֶרֶת

חֲזָל! יֵצֵא לְאוֹר
דִּיסק און קִי חֵלֶק ב'
ובו סיפורי ילדים
מרתקים במיוחד!
המחצירים / אילון
ובליס / אהמורד
עם החיים

לפרטים ולרכישה:
עומרי: 052-7163882
אברהם: 052-2258276

100 סיפורים מרתקים
המכיל
מוביל

כל בית בישראל
פותח את כל הקווים
לכל בני המשפחה
להצטרפות חיגו: 08-9190090
19 שנים
לילד

אין בית
ללא קו הילדים!